

хранвамъ“ има отношение къмъ сърдечния, а сжщо и къмъ душевния животъ на човѣка. Какво може човѣкъ да подхранва въ себе си? — Чувствата си. — Илюзиитѣ подхранватъ ли се? — И илюзиитѣ могатъ да се подхранватъ.

Съвременнитѣ хора си служатъ съ думитѣ „илюзия, настроение“ и т. н. Какво представя настроението? На какво се дължи настроението? — Настроението въ човѣка се дължи на това, че понѣкога умътъ, сърдцето и душата му не се проявяватъ едновременно. Когато умътъ, сърдцето и душата на човѣка не сж въ единство, той се колебае: ту решава нѣщо, ту го отрича. За такъвъ човѣкъ казватъ, че е на настроения. Сложно, обширно нѣщо е човѣшкото естество. Като живѣе, той непрестанно се движи, прави екскурзии ту въ областта на сърдцето, ту въ областта на ума, ту въ областта на душата си. Понѣкога човѣкъ се натѣква на нѣкоя пустиня въ себе си, и тогава идватъ обезсърдението, отчаянието, лошитѣ и мрачни настроения. Той казва: Нѣма смисълъ животътъ. Отъ мене нищо нѣма да излѣзе. Щомъ се натѣкне на една отъ пустинитѣ на своя животъ, човѣкъ трѣбва да знае, че му предстои грамадна работа върху себе си и да започне да работи. Той може да превърне пустинята въ великъ оазисъ на живота. Като излѣзе отъ пустинята, човѣкъ ще се натѣкне на нѣкой връхъ въ себе си.